

Újabb 273 millió forinttal gazdagodik Érd

Ismét elnyert EU-támogatások

A közösségi közlekedés fejlesztésére 250 millió forint uniós támogatást nyert Érd. Ezzel az összeggel meg lehet alapozni a Volántól függetlenül működtethető helyi közlekedési rendszert. Egy másik pályázaton is most született eredmény: 22,9 millió forint támogatást nyert a város a kompetencia alapú oktatás bevezetésére a Gárdonyi iskolában.

Próbajáratban a helyi közlekedésre tervezett midibusz

Érd 250 millió forintot nyert első körben a KMOP-2008-2.3.1./B Közösségi közlekedés előnyben részesítése nevű uniós pályázaton – jelentette be a múlt szerdai sajtótájékoztatóján Segesdi János alpolgármester. Mint ismert: a városvezetés szeretné átalakítani az érdei közösségi közlekedést, más útvonalakat bevonni, megújítani a buszhálózatot, sűríteni a járatokat.

A megnyert összeg elég arra, hogy a buszfordulókat, -megállásokat, pályaszélesítést el tudjuk végezni, ki tudjuk építeni. Ez

feltétele annak, hogy a második fordulón is részt vehessünk, vagyis az eszközvásárlást is megoldhassuk. A lakosság már találkozott a kísérleti jelleggel közlekedő midibuszokkal; ha sikeres lesz a második forduló, ezek a járművek tömegével jelenhetnek meg Érd utcáin – mondta az alpolgármester, megjegyezve: az új rendszerrel kiváltható lenne a helyi Volánbusz-közlekedés.

A szolgáltatás a jelenleginél lényegesen jobb minőségű lenne, és a számítások szerint akár nullszaldós is. A helyi

közlekedésre jelenleg rengeteg panasz van, a Volán pedig nem érdekelt a fejlesztésben, számára nem fontos a rentabilitás, hiszen az önkormányzat a hiányt köteles pótolni – hangsúlyozta Segesdi János, aki elmondta azt is: a városnak létre kell hoznia egy helyi közlekedési társaságot, vagy megbízni egy szolgáltatót, amely önkormányzati felügyelet alatt végzi a munkáját.

A Volánnál az is probléma, hogy nem enged betekintést a gazdálkodásába, így nem tudjuk követni, mire adjuk a csaknem

50 millió forintos kiegészítést – jegyezte meg az alpolgármester.

Nemcsak a buszok, a menetrend, a megállók újulnának meg a pályázat segítségével, hanem az útvonalak is; a pályázat része volt egy új hálózat megtervezése.

A belső utakon élőknek gyakran nagyon sokat kell gyalogniuk egy-egy megállókig, míg az EU 500 méterre teszi a maximális távolságot. Ezért szeretnék kialakítani a keresztirányú forgalmat is; olyan gyűjtőútvonalakat, amelyek a fő közlekedési utakra hordanak az utasokat. A próbajáratok során kipróbáltuk ezeket az útvonalakat, és a buszok jól vizsgáztak a meredek részekben is – fűzte hozzá Segesdi János, aki kérdéseinkre elmondta: a projekt teljes összege elérheti az egymilliárd forintot; ebből 250 milliót nyert meg most a város.

A számítások szerint ekkora összeg kell ahhoz, hogy minőségben és mennyiségben kielégítő gépparkra tegyünk szert. A megnyert 250 millió forinthez egyébként nem kell önerőt hozzátenniük.

A második fordulóban csak azok vehetnek részt, akik az első rostán túljutottak – ők nagy eséllyel veszik is az akadályokat a második körben. De ha mégsem nyernek, a 250 millió forintot a fent említett fejlesztésekre akkor is felhasználhatjuk – mondta még Segesdi János.

Nem ez az egyetlen pályázat, amelyet Érd a napokban megnyert: például 22,9 millió forinthez jut a város a TAMOP 3.1.4-09/1-es pályázatnak köszönhetően. Az elnyert összeget a kompetencia alapú oktatás bevezetésére fordíthatják a Gárdonyi Géza Általános Iskolában. A támogatás mértéke százszázalékos, azaz önerőt nem kell mellé biztosítani.

Ádám Katalin

A szerkesztő jegyzete

Magyar járvány

Itt már régóta nem az új influenzáról van szó – legfeljebb ez van a felszínen, ezzel van betakarva sok egyéb, amit egyébként nem kellene betakarni. Na de ha nem takarnák be, akkor látna mindenki, miről is van szó valójában.

Hogy járvány ellen védőoltásra van szükség, az nyilvánvaló. Középkorúak emlékezhetnek még a borzalmas magyarországi gyermekbénulás-járványra – Salk szérum, Sabin cseppek! –, aztán a kullancstól is lehet szerezni ezt-azt, szóval a védőoltások létjogosultsága aligha kérdéslehető meg, legfeljebb van, akinek erősebb a szervezete, és oltás nélkül is úgy érzi, jól elvan. Csakhogy: 2009. Magyarországon egy ilyen, látszólag tisztán egészségügyi témakör is közéleti, politikai, gazdasági szövevénybe gabalyodik. Ki adhatja be, kinek, mennyiért, hol, ki fizeti az orvost és ki az oltóanyagot, mennyit keres rajta a gyártó, a szállító, a szervező, a hová tűnek jelentős összegek, hogyan lehet meggazdagodni egy járványon – és így tovább. Vajon mitől válhat egy elvileg „steril”, a világon minden más részén gyógyszerati ügyként kezelt dolog nálunk sajátos, közéleti vitatémává, a mi influenzánk mitől lesz jellegzetes „influenza hungaricus”? A válaszhoz valamelyest közelebb kerülünk, ha ránézünk a naptárra. Igen, választási kampány időszaka közeleg, sőt, itt már el is kezdődött, és ez sok mindent sajátos megvilágításba helyez. Ennek apró jele például, hogy erőteljes kritika érte az Érdi Újságot is: miért nem a helyi politikával foglalkozik többet, miért írt például a H1N1 vírusról. Mert írt a járványról az Újság – igaz, nem a korábbi évtizedek sajtógyakorlatának megfelelően, diktálva az egyedüli helyes megoldást, hanem közszolgálati sajtóhoz illően.

Elmondta véleményét a szakorvosi rendelőintézet igazgató főorvosa, még november elején és megszólaltak érdei állampolgárok is, kifejtve, beolttatják-e magukat; miért igen, és miért nem. „Nem erről kell írni, nem ezzel kell foglalkozni, lerágott csont, senkit nem érdekel” – hangzott a bírálathoz. A kritika indoklásáról természetesen nem az Újság, hanem az Olvasó hivatott dönteni – ezúttal fontosabb az a kérdés, hogy ilyen időszakban át kell-e szőnie minden területet, a közéletet, a gazdaságot, a kultúrát, a sportot minden szektorát a kampánynak? Biztos, hogy az állampolgárokat most csak a politikával foglalkozók nyilatkozatai érdeklik? Biztos, hogy például az infrastruktúra fejlesztése – esetünkben kiemelten a csatornázás – az oktatási intézmények helyzete, bővítése, az egészségügyi ellátórendszer korszerűsítése, vagy éppen a védőoltások ügye ilyenkor nem fontos? De nézzük a sportot is: a város birkózói halmozzák az érmekeket, az Érdi VSE futballistái számos szurkolónak szereztek örömet múlt héten őszi idényzárójukon, rangadón elért győzelmükkel – és akkor még nem is szoltunk a mostanában csak győzelmeket arató női kézilabdázókról, vagy az országos visszhangot keltő boksztól. Mindez érdektelen?

Persze ha ránézünk a naptárra, azt is láthatjuk, hogy nem-sokára karácsony lesz, a szertetet ünnepe. Milyen jó lenne legalább ilyenkor egy kicsit lecsendesíteni – ha nem is az influenzát, hiszen arra nincs lehetőségünk, hanem az immár a járványt is körülvevő közéleti hullámvérést...

Ádám Katalin

Vélemények a költségvetési koncepcióról

Jakab Béla,

a pénzügyi és költségvetés ellenőrző bizottság elnöke:

– A 2010. évi koncepcióban az előterjesztő, részletesen kifejtette a központi kormány intézkedéseinek önkormányzatokra vonatkozó hatásait. Valóban nehéz év, évek várnak az önkormányzatokra, ugyanakkor elmulasztotta ismertetni az önkormányzati gazdálkodáshoz kapcsolódó lényeges információkat. Pedig azokkal együtt lenne teljes a kép. Hiányzik a koncepcióból egy részletes tájékoztatás az adósságszolgálatról, az ismert kötelezettségekről és a hitelállomány nagyságáról, és közismert, már van két MFB hitel és két kötvény. Az MFB I. hitel törlesztésével 2010-re már kellene számolni. Sehhol nem jelenik meg, még közelítő értékben sem, mekkora kamatkidadás várható a jövő évben.

Az előzetes számok szerint közel 1,5 milliárd forráshiány várható, de a csatorna önerő biztosításához felvett hitelért is közvetve az önkormányzat a kezese, tehát a forráshiány jóval több lesz. Az előterjesztés nem számol azokkal az önkormányzati gazdálkodásra nagyon negatív ható tényekkel, amelyek prognosztizálhatók, mert csökken a normatív támogatás, az iparűzési adóbevétel, ugyanakkor növekednek a működési és az adósságszolgálati kiadások, miközben alacsonyabb lesz a hitelképesség felső határa. A felsorolt hiányosságok az első fordulóra pótolhatók, de ezek nélkül a koncepció feloldásra sikerült.

Kéri Mihály,

az oktatási és művelődési bizottság elnöke (Fidesz):

– A 2010. évi költségvetési koncepció jól előkészített, és a hivatalos részéről alapos munka előzte meg, ám mindez csak az előkészítők körültekintését jelenti, nem feltétlenül a költségvetési koncepció tartalmát is. Ugyanis – sajnos – a 2010-es év költségvetése igencsak nehéz feltételeket jelent a város működése szempontjából: elsősorban a Magyar Köztársaság költségvetése az, ami nem csak az országban, hanem Érden is megszorítja a kereteket. Ismeretes, hogy a következő évben jelentősen csökkennek az önkormányzatok számára biztosított állami normatívák, így például csak az oktatás mintegy 7,2 százalékkal kevesebb pénzügyi támogatásban részesül, mint eddig, miközben az infláció és az ÁFA emelkedése miatt számottevően növekednek az intézmények működési költségei. Nem jár jobban az egészségügyi és a szociális szféra sem, onnan is jelentős pénzeket vont el a központi költségvetés.

Ennek ellenére a város igyekszik megvalósítani a Batthyány-Programban foglaltakat, és mindenképpen fedezetet biztosít a kötelező szolgáltatások és alapfeladatok zavartalan ellátására.

Való Gábor,

az MSZP frakció tagja:

– Ez a koncepció az utóbbi évek legjobb koncepciója is lehetne, ha a város anyagi gondjait nem a kormány politikájával indokolná, és ugyanakkor arról

szinte tudomást sem véve, sorolja a megvalósítandó feladatokat annak fedezeti elemzése nélkül, több helyen téves értelmezésekkel. Hiányoljuk az anyagból magát a koncepciót, azaz a rendelkezésre álló erőforrások felhasználásának elveit. Tévedés az anyagban, hogy a központi költségvetés a közoktatási alapszabvány esetében 2,49 százalékos csökkenést tartalmaz, mert a sajnálatosan nem teljesíthető 13. havi fizetés elmaradása miatt, a kötelezettség mintegy hat százalékkal csökkent, nem beszélve a bérjárulékok csökkentéséről, így a közölt nominális csökkenés ellenére reálnövekedés jelentkezik. Tévedés, hogy csökken a kedvezményes óvodai, iskolai, kollégiumi étkezés, valamint a kiegészítő hozzájárulás normatívája a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülők részére, hiszen az változatlan marad, sőt felülről nyitottá vált.

Tévedés, hogy az iparűzési adó központi beszedése rontja az önkormányzat bevételi esélyeit.

Hiányoljuk, hogy a Kft.-be kiszervezett városi feladatokra kifizetett pénzek felhasználásának ellenőrzésére nem találunk megoldást. Hiányoljuk az idős ellátásnak helyet adó Topoly utcai épület korszerűsítését, és a 2012-től már egyhavi teljes bevételünket is elérő adósság-visszafizetési kötelezettség kezelésének koncepcióját. Hiányoznak a bevételekteremtő elképzelések, és elfogadhatatlannak tartjuk, hogy a 2010. évben is körülbelül 1,5 milliárd forint hitelfelvétellel számolunk – p -

Olvasom az Érdi Újságban, majd este végignézem az eseményesort a városi tévé híradójában, hogy megnyílt a XXI. század igényeinek megfelelő, korszerűsített Gárdonyi Géza Általános Iskola. A valóságban még nem tudtam megnevezni ezt az új iskolát, de érzékelem a leírást és a tévéből látottak alapján vetem ide a papíra; valóban olyan iskola lehet ez, ahol minden a helyén van. Nevezetesen, a vonzó, kulturált környezet, a tanárok felkészültsége, amely a hivatáserrettel párosulva igyekszik a tanulók fejébe szinte játszva bevinni az alap tudást, amelyre majd a közép- és felsőoktatás tudásanyagába épül. Itt minden együtt van. Világos, tiszta, jól felszerelt osztálytermek, tágas előcsarnok, aztán tornaterem, uszoda, tehát a testkultúra fejlesztésének eszközei.

Elgondolom, milyen nagyok a különbségek – mi között is? Megdöbbenek. Igaz lenne? Bizony, az! Éppen nyolcvan évvel ezelőtt voltam első elemista Székesfehérvárott, a Belvárosi iskolában. Négy osztály működött. A falakat évente lemeszelték, olajjal felöntötték a padlózatát, hogy ne szállongjon a por. Kopott, bordásfalú tornatermék most is látom, a foltozott tornaszereivel. Ebédleje sem volt. Az iskolában nem főztek, nem osztottak ebédet.

Karácsony előtti időben – e napokban nyolcvan éve ennek – az egyik reggelen igazgatónk, dr. Herder István lépett az osztályterembe és ünnepélyes hangon jelentette be, rövidesen nagy megtiszteltetés ér bennünket: gróf

Iskoláink

Kleblsberg Kuno vallás- és közoktatásügyi miniszter látogat meg bennünket. Mi gyerekek, valami szárnnyait csattogató arkangyal megjelenését vártuk, aranyló grófi koronával a fején! Helyette egy igen meleg hangú, szeretetteljes bácsi jött be az osztályunkba, mosolyogva. Aztán végigment a padsorok között, fűrészve vett szemügyre mindnyájunkat. Egyik másik társam fejét meg is simogatta. Végül, a katedra elé állva azt kérte, mondjuk el, hogy a mai nap kezdetén ki, mit reggelizett?

Tanítónk, vitéz Jávor Nándor, névsorban szólított bennünket. Olyan volt ez, mint egy nyilvános gyónás! Adamszky állt fel elsőnek, aztán Bardon, majd Bartha következett. Nagy lélegzetet véve álltam fel és soroltam: – Cikóriából készült tejeskávét, vajjas kenyérrel. A miniszter tőlem is megkérdezte: – Tízóráira mit hoztál magaddal? – Két vajjas zsemle. – feleltem. Aztán sorra kerültek, névsor szerint: Bognár, Bor, Báza, Cziráky, Falusi, Falvai, Farkas, Fikker, Folkert, Gróf, Gyöngyösi, Gyúró... Látogatónk jegyzetelt. Mikor legjobb barátom, Végh Sanyi is befejezte beszámolóját, jegyzeteit zsebre tette és csendesen, elgondolodva, a padsorok közt járkálva beszélt. Valami olyasmit, hogy nehéz időket élünk.

– A világgazdaság – kezdte – és így, mi is, keserves válságot élünk át. Sok embernek nincs munkája és pénze. A ti reggelietekről

szólva, csak néhányan vagytok, akik nélkülöznek, de többségetek rosszul táplált. Trianon sírjából mégis feltámadtunk annyira, hogy már képesek vagyunk megmarkolni a kubikos talicska nyelét és megfogni a vakolókanalat. Ez a felnőttek dolga. A tiétek az, hogy tanuljatok. Mi felnőttek sok, igen sok iskolát fogunk építeni, de nem eleget, mivel nem futja erőnkéből. A mi munkánkat majd nektek kell befejezni.

Mint később megtudtuk: Kleblsberg sok száz vidéki és városi iskolában járt, a tanulókat reggelijükről faggatva. Néhány hónap múltán az országgyűlésben számolt be tapasztalatairól. Ennek summázata az volt, hogy sok tízezer gyermek éheznek. A magyar gyermekek többsége korgó gyomorral megy az iskolába. A nyomoronyhító akciómozgalmak vezetőit hívta, hogy segítsenek! Pedig hát, mint tudjuk, Kleblsberg gróf kiharcolta: a nemzeti jövedelem tizenkét százalékából gazdálkodott, míg a mai kor miniszterei jó, ha két százalékával rendelkeznek.

Ezért tartom nagy sikernek, szinte egyedülálló eredménynek Érd város Gárdonyi iskolájának korszerűsítését. A teljesebb kép kedvéért: jövőre és utána, sorra következnek a többiek. Nagy szükség van erre, hiszen a város lakossága évről évre növekszik. A Budapestről és más településekről ide érkezettek hozzák magukkal gyermekeiket. Gróf Kleblsberg szavaival élve: a mi elkezdett munkánkat majd ők fogják befejezni, Vagy talán – folytatni. **Bíró András**